

BRATŘI NA KOLECH

Cesty k námětům na články jsou někdy nevyzpytatelné stejně jako cesty Páně. Jednou jsem byl ve Zlíně a pozdě večer jsem se dověděl, že mi zrušili místo na přespaní, které jsem měl domluvené. A tak jsem zkusil napsat kamarádovi, zda by o něčem nevěděl, a on mne pozval k nim domů. Díky tomu jsem poznal skvělou rodinu. A hlavně jsem zjistil, že dva bráchravé – Standa a Marek – kromě skauta, hokeje a ministrování jezdí rallye.

Je rallye nebezpečný sport?

Marek: Je to nebezpečné jako všechno ostatní. Vždycky je na tobě, jak moc budeš riskovat, a riziko si můžeš sám ovlivnit.

Standa: Nějaké nebezpečí samozřejmě existuje a při velkých nehodách můžou být následky vážné. Na druhou stranu je v rallye ale počet zranění celkově asi mnohem menší než třeba u kolektivních sportů, kde často hráči vynechávají část sezóny kvůli zraněním.

Marek: V dnešní době se bezpečnost nezanedbává, a naopak jsou na závodech přísné předpisy. Každé auto musí mít bezpečnostní rám kolem posádky, který zabraňuje promáčknutí karoserie. Samozřejmě má helmu, ohnivzdornou kombinézu a speciální pásy s pěti popruhy.

Je jasné, že řidič rallye musí být chladnokrevný, ale už se vám někdy stalo, že jste se skutečně báli?

Standa: Při závodech ne. Trochu nervózní před startem bývám, ale kdybych měl vložene strach, asi nemá smysl s ním vyrážet na trať. Měla by to být hlavně zábava a o výsledek mi nejde natolik, abych se při jízdě bál zranění.

Marek: Nejvíce jsem se zatím bál, když jsem po roce závodění stále netrénoval driftování. V jedné zatáčce se mi nečekaně dostalo auto do smyku a já nevěděl, co s tím. Naštěstí kolem byla louka a já udržel auto na cestě. Mnohem víc se bojím na místě spolujezdce. Když jedu v ostrém tempu a nemám šanci ovládat auto.

Standa: Na místě spolujezdce je to pro mě taky vždycky víc nepřijemné. Když nemám kontrolu nad autem, vnímám rychlost jako mnohem vyšší a jsem nervózní, že už to v zatáčce nevyjde. Přitom výsledný čas může být klidně pomalejší, než když jedu sám.

Co je při závodech nejtěžší? Je to fyzicky a psychicky vyčerpávající?

Standa: Záleží na délce měřených úseků. My jezdíme většinou krátké závody, takže je to náročnější spíš psychicky. Připravit se na správný okamžik a v pár minutách potom předvést to nejlepší a zároveň neudělat chybu. Když ale jedeme třeba vytrvalostní závod na okruhu, u kterého jsme na trati třeba hodinu v kuse, je to už více náročné i fyzicky.

Marek: Nejtěžší je stále udržet pozornost, protože jen s maximální pozorností můžeš jet na hraně svých možností bez chyb. Na dlouhých hrbatých tratích je třeba pevně držet volant a cloumat s ním do směru cesty, což po třeba deseti minutách může být i poměrně vyčerpávající.

Standa: Náročné na psychiku je taky nechat se rozhodit drobnou chybou. Když člověk ví, že ztratil pár sekund, je těžké udržet maximální soustředění a nedělat hned chyby další.

Už jste se někdy pořádně vybourali?

Marek: Volím taktiku pomalého přibližování k hranici svých možností a dávám si po-

zor, abych ji nepřekročil. Za pět let závodění jsem maximálně dostal smyk a přetočil se do protisměru, ale vždycky jsem se u toho udržel na cestě.

Standa: Jednou mi auto při závodech v dešti uklouzlo a sjelo na mokrou trávu mimo trať. Auto nebylo nijak poškozené, akorát zpátky na cestu mi musel pomáhat jeden divák. Kromě toho mi ale taky vždycky stačila šířka silnice a žádnou pořádnou havárii jsem nezažil.

Od 14 let jste jezdili automobilový slalom. To se jezdí autem po sjezdovce?

Marek: Jezdí se většinou na uzavřené části cesty nebo na letišti. Trasu, podobně jako v lyžařském slalomu, určují branky vytvořené z kuželek, které je nutné projet ve správném pořadí. Pokud řidič některou kuželku srazí, dostane trestné sekundy. Cílem je, aby čas strávený na trati včetně trestných sekund byl co nejmenší.

Je pro řízení rallye důležitější talent, nebo dřina?

Marek: Oboje jsou možnou cestou. Kdo má talent, nepotřebuje tolik tréninku. Kdo má ale dostatečné možnosti, může talent dohnat dřinou.

Jakým způsobem se dostanete k závodnímu autu? Musíte si ho koupit?

Standa: Jedna možnost je koupit si hotové závodní auto. Dá se ale taky vzít běžné auto a upravit ho pro závody. To znamená oddělat z něj vše, co pro závody potřeba není, a naopak doplnit například bezpečnostní rám. Pak už záleží na každém, kolik času a peněz chce vě-

novat dalšímu vylepšování auta. Pokud člověk své vlastní auto nemá, je taky možné si ho půjčit od někoho, kdo auta pronajímá.

Jaký byl zatím váš největší automobilový úspěch?

Marek: Největším oceněním bylo v roce 2017 celoroční vítězství v juniorské kategorii mistrovství České republiky v automobilovém slalomu. Ale překvapivě jako největší úspěch považuji, když jsem o rok později skončil druhý se stejným počtem bodů jako vítěz (na základě dalších kritérií měl navrch), protože jsme se celý rok na závodech předháněli o desetinky sekundy a tento boj byl bezkonkurenčně nejsilnějším zážitkem ze závodění.

Standa: Já jsem vyhrál mistrovství České republiky ve slalomech v juniorské kategorii tři roky po sobě. Jako ještě o trochu větší úspěch vnímám výsledek na mezinárodní talentové soutěži v závodech na okruzích. Přes kvalifikaci prošlo dohromady asi 200 účastníků z osmi různých evropských zemí. Na Slovensku jsme poté soutěžili v různých disciplínách. Kromě závodění v různých autech a na motokárách se hodnotily taky například fyzická zdatnost a rozhovory v angličtině. Nakonec jsem skončil celkově 8. jako nejlepší z českých účastníků.

Občas vidíme, že při závodech sedí v autě i spolujezdce. Ten je tam k tomu, aby řidiči kecal do řízení?

Standa: Někdy taky, ale většinou má za úkol řidiči předat informace o tom, jak bude vypadat trať za další zatáčkou. Řidič potřebuje předem vědět, jak je zatáčka prudká, jak dlouhá za ní bude rovinka, na co si má dát pozor a tak dále. Všechno toto si zapíše před závodem do „rozpisu“, ze kterého mu poté při závodě spolujezdce tyto informace diktuje.

VIKTOR MECHL – „VYTUNĚNÝ“ TÁTA

Přál jste si, aby vaši synové jezdili rallye? Jak jste k tomu kluky vedl?

Ano, od malička jsem vedl kluky, aby je auta bavila, rozuměli technice a uměli auta nejen ovládat, ale i opravovat. První kroky byly na autodráze v modelářském kroužku, což kluky bavilo ve školním věku. Od 14 přešli na skutečná auta.

Váš táta je známý rallye závodník. Musel vás přemlouvat, abyste se začali zajímat o auta a o ježdění, nebo vás to prostě hned chytlo?

Standa: Nemusel. Od malička mě rallye bavilo. Jezdili jsme se na závody dívat buď jako diváci, anebo fandit tatkoví, pokud se sám účastnil. Nejoblíbenější hračkou doma byla autička. Jak jsme rostli, dostali jsme se postupně k závodům s modely na autodráze a od 14 let začali jezdit s velkými auty.

Marek: Auta mě od mala bavila. Když je ti 14, baví tě rallye a máš možnost řídit závodní auto, málokdo by odmítl. Přemlouvat mě nikdo nemusel.

V čem je pro vás táta vzorem?

Standa: Svou obětavostí s množstvím času, který věnoval našemu závodění. Vždycky nám byl poblíž a rád nám s čímkoli poradil. Zároveň sám své závodění plánuje tak, aby měl vždy dostatek času na rodinu.

Marek: Když jsme měli 14, přestal jezdit rallye a začal se věnovat slalomům, kterých jsme se také mohli účastnit. Vzorem je pro

mě také to, že jezdí vždy bezpečně a zodpovědně.

Myslíte, že se budete autům věnovat celý život, nebo máte jiné plány?

Standa: Závody mě baví a rád se jim budu věnovat celý život, ale zároveň to pro mě není to nejdůležitější. V tuto chvíli studuji na vysoké škole a třeba přes prázdniny se účastním spousty táborů. Závodění beru jako koníček. Ježděním rallye se živí jen pár lidí na světě a nechci se věnovat rallye například na úkor právě studia nebo později své rodiny.

Jaké jsou vaše cíle do budoucna?

Marek: Tuto sezónu věnujeme přestavbě slalomového auta pro rallye. Plány do budoucna tedy jsou, abych se mohl zúčastnit své první rallye.

Děkujeme za rozhovor a přejeme mnoho závodních úspěchů.

Ptal se František Jakubec ml.

STANDA MECHL
věk: 22 let
škola: VUT v Brně – fakulta informačních technologií
záliby: motorsport, tábory, hokej, fotbal
oblíbená značka auta: Honda

MAREK MECHL
věk: 18 let
škola: Střední průmyslová škola Zlín
záliby: sport, auta, programování
oblíbená značka auta: co mi kdo půjčí, nejsem vybíravý :-)

A nebude vám vadit, když jednou budou třeba lepší než vy?

Budu rád, když mě překonají. Uvidím, že to, co jsem do nich vložil, posunou ještě o kus dál.

Měl jste někdy nějakou kolizi nebo havárii při závodech? A nebojíte se o kluky při závodech?

Jednou jsem opřel spolujezdce dveře o strom a mohli jsme pokračovat až po jejich výměně. Věřím, že umí ovládat svá auta, navíc závodní auta mají bezpečnostní rám, takže jsou bezpečnější než ta civilní.

